

by šlo, převzít jako definitivní a nezměnitelnou věc. Jestliže by však byl o věci jiného názoru, než tribunál, který jej svým rozhodnutím o ní předešel, byl by nucen před svým rozhodnutím předložit ji ke zkoumání rozšířenému senátu. Kdyby ani tento nebyl nakloněn přijmouti za svůj názor druhého tribunálu, bylo by k rozhodnutí určiti zvláštní, společný senát, složený ze zástupců obou soudů. Jeho rozhodnutí bylo by pak pro oba tribunály závazné. Chtěl-li by se některý z nich v budoucnu od něj odchýliti, musil by věc předložit znovu zmíněnému senátu společnému, který by mohl býti po případě pro takové rozhodování rozšířen. I pro tento společný senát je dána již určitá obdoba v senátě pro kompetenční konflikty podle § 3 zák., č. 3/1918 Sb. z. a n., resp. podle vlád. nař. č. 635/1920.

Zásadní právní otázkou rozumí se v hořejším návrhu každá otázka, která má povahu všeobecnou, jejíž dosah není tedy omezen jen na obor určitého zákona.

Není pochyby, že navržené řešení a snad i sám podnět, aby se odpomohlo vyličenému neblahému stavu, se potkají s námitkami jak rázu zásadního, tak povahy praktické. Ze zásadních důvodů bude snad namítáno, že nelze nijak porušovati vzájemnou nezávislost obou soudů. Při tom bude se snad dovoláno i § 96 ústavní listiny, ač tohoto ovšem zajisté neprávem. Z praktického hlediska bude snad poukazováno na obtíže, které by vzešly z nutnosti, aby oba soudy se vzájemně zpravovaly o své judikatuře, aspoň v zásadních otázkách, a aby ji sledovaly. Snad bude i poukázáno, že by bylo třeba stanoviti, co má platiti o rozhodnutích, jež by byla oběma tribunály vydána po prvé, avšak oběma náhodou současně. Vaditi bude snad i okolnost, že si vyžádá jistého času, než rozhodnutí jednoho soudu dojde soudu druhému a bude tímto vzato na vědomost.

Zajisté i jiné námitky možno vznésti. Než zájem, jaký dlužno míti na pokud možno jednotném nalézání práva ve státě, je tak důležitý a převažující, že nelze věřiti, že by jakékoli námitky a pochyby mohly zmařiti snahu pro zlepšení vyličeného stavu.

—az—

D E N Í K.

Dr. Jakub. Souček †. Dne 8. ledna 1929 zemřel odb. přednosta min. soc. péče v. v. Dr. Jakub Souček, první a jediný zakládající člen Pražské Právnické Jednoty. Zesnulým znám byl kruhům právníkům svojí odbornou spisovatelskou činností ve

správním odvětví, ve kterém byl toho času činným. Známy jest jeho spis »O vypovídacím právu obce«, v němž podrobně rozebírá toto oprávnění, v letech deváťnástistých značně praktikované. Spis vydán r. 1903 též v jazyce německém. Neméně známou jest jeho brožura »O živnostenských provozovnách«, jehož veškeren náklad dal Právnické Jednotě k dispozici, čímž přispěl ke značnému seznámení této materie mezi právníckými kruhy českými. Poslední z jeho odborných prací předpřevratových byl spis: »Der rechtliche Charakter der Arbeitskonflikte« (Vídeň, Moritz Perles 1914), který měl býti stupněm k dosažení úřadu odborového přednosty ve vídeňském ministerstvu. Úřadu toho dosáhl teprve po převratu, kde postaven v čelo ministerstva soc. péče, které zorganizoval v jeho nynější formě i rozsahu. Zejména se snažil, aby i širší veřejnost byla náležitým způsobem informována o našem sociálně-politickém zákonodárství. Tak vydal informační brožuru u příležitosti konference Washingtonské: »La conférence du travail et l'État Tchécoslovaque« (1919), »La journée de huit heures dans l'agriculture tchécoslovaque« (1921), dále »Návrh na doplnění pracovního programu Mezinárodního kongresu pro vědecké řízení práce v Praze« (1924). V roce 1924 vydal knižně (u Šolce a Šimáčka): »Státní péče o bezpečnost námezdní práce dle platných předpisů v Československu«. Kromě toho některé denní listy přinesly četné úvahy o aktuálních otázkách do oboru ministerstva soc. péče spadajících. Zesnulý narodil se 10. června 1863 v Drahlově u Olomouce, studoval na českém gymnasiu v Olomouci, práva na české universitě v Praze. Roku 1888 vstoupil do polit. služby na Moravě, od r. 1898 byl činným v ministerstvu vnitra, posléze v ministerstvu soc. péče. — Budiž mu země lehkou!

Třetí sjezd československých právníků v Bratislavě je chystán pro rok 1930. Výbor, v jehož čele stojí president soudní tabule Dr. Vlad. Fajnor jako předseda, druhý president nejvyš. soudu Dr. Frant. Vážný jako I. místopředseda, univ. prof. Dr. Karel Hermann-Otavský jako II. místopředseda a Dr. Cyril Bařinka, advokát v Bratislavě jako jednatel, počal již s přípravnými pracemi a rozesílá dotazníky o předmětech jednání sjezdového. Bylo by si přáti, aby se zejména naši praktičtí právníci hojně účastnili dotazníkové akce. Doporučovalo by se také, aby pro jednotlivé sekce nebylo voleno více otázek než dvě, tak aby zvolené otázky mohly býti opravdu důkladně projednány.

»Judicium« nazývá se nový časopis právnícký, vycházející v Německu a věnovaný veškerému soudnictví civilnímu.